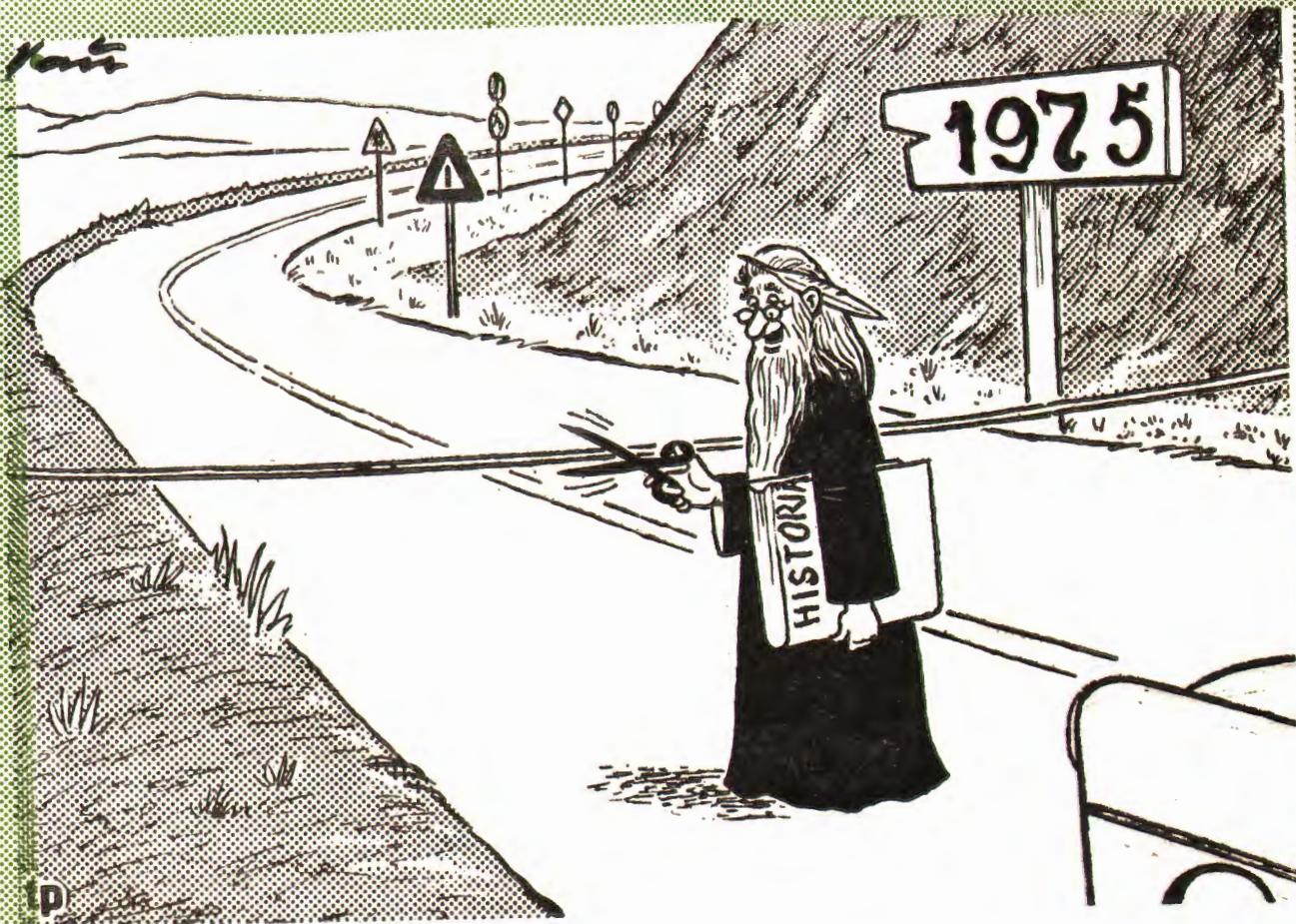

Mimda

LA ESCOBA
Revista ucraniana de humor y sátira

Журнал гумору і сатири.
Виходить щомісяця

Buenos Aires. Enero-Febrero de 1975.
Año XXVII № 1—2 (303—304).

НА НОВИЙ РІК

З віку у вік,
З року у рік
Такий звичай, традиція,
Що чоловік
Стрічати звік
Рік Новий, як патриція.

В той славний час
Кожний із нас
Злупить потрійну порцію;
Пива ж, вина
(Чарка без дна!) —
Загубить міру й пропорцію...

Через наш вік
Неодин рік
Пролетів блискавицею;
Й ні один з них
Не зумів всіх
Вдоволити правицею.

Хоч з того ми
Давно самі
Прекрасний досвід маємо,
Чомусь завжди
Лиш гараздів
Взаємно все бажаємо.

Ну, хай вже там
І дальше нам
З бажань тих дуля з фігою —
Ми ж Рік Новий
Стрінем, як стій,
Піснями, не гирливо.

Сядем кругом,
Всі за столом,
Над повною тарілкою,
Коли ж на мить
В горлі здавить —
Тоді попхнем горілкою.

За Рік Новий,
За молодий,
Тост піднесім якнайвище
За те, що знов
До нас прийшов,
Що нам до гробу рік близче.

Панько Незабудъко

СУЧАСНИЙ СОЛОМОН

Перед судом станула середніх років жінка, дуже гарна. Суддя був захоплений її красою, хоч бачив, що жінка вже немолода.

Пані мала бути свідком у якісь там справі, тож суддя каже до свого секретаря:

— Найперше запишіть дату її народження, а вже після того хай складає присягу і говорить правду.

ХРОНІКА

Пройшов ще один рік нашого перебування поза межами рідних земель. Він позначився у нас не лише особистими турботами чи успіхами, але вперше в історії нашого поселення у вільному світі ми потрапили заинтересувати чималий сектор світової опінії і то не так уже долею самої України, як репресованими в Україні людьми, що їх символом став Валентин Мороз. Інклуз припускає, що есесерні «судді», засуджуючи Мороза, мабуть, не брали під увагу той момент, що у світі підійметься буря протестів і вимог про звільнення, вже не лише самих українців, але й деякої частини політичного й культурного світу. Власне, в тому великий наш осяг, бо справа Мороза — не відокремлена, і говорячи про Мороза, хоч-не-хоч, чужинці довірються про поневолення України.

Та не зважаючи на тиск іззовні, як теж і не стрічаєм у світі довготривалу голодівку Мороза, всетаки його далі тримають москалі в тюрмі. На свободі він для них — для імперії, що має атомові бомби! — небезпечний. Що вартоє імперія, яка боїться свободи одної людини? Також старання впливових осіб-чужинців, щоб Мороза звільнили й випустили закордон, не віднесли до тепер успіху. І хоч ні про одного російського дисидента не було стільки протестних акцій, як відносно Мороза, то москалі позвільняли москалів й вислали їх як «амбасадорів майбутньої Росії» в вільний світ, а не вислали дотепер ні одного українця. Це ще один доказ більше, як Москва трактує «вільну» Україну.

Справа Мороза не захопила українців в Аргентині до таких масових акцій, які відбувалися в Канаді, Півн. Америці чи Англії. Аргентина має свої специфічні умови, і в тих умовах не завжди можна копіювати акції проводжені в інших країнах. Однак і тут дешо зроблено в тій справі, і дія аргентинських українців підтверджує істину, що ми всі, де б ми не жили, творимо один український народ, що бореться й буде боротися за належні йому справедливі права.

Інклуз

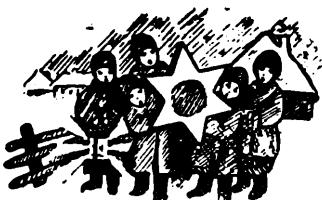
СМІХОВИНКА

Був один чоловік, що ходив зі сміхом,
Вперезався коромислом, підпирався міхом,
А на печі ставок мав, черпав воду саком,
Грабельками ловив рибу, вовка стріляв маком.

М. К.

З нагоди Свят Різдва Христового і Нового Року

ВІТАЄМО

всіх наших Співробітників, Передплатників, Читачів і Друзів нашого видавництва та бажаємо їм сповнення усіх їхніх плянів.

Христос Раждається!

В-во Ю. Середяка

ЩОДЕННА КУПІЛЬ

Після приїзду у «новий світ», наші люди скоро навчилися дуже цікавої звички: щодня купатися. І купаються вони рано, купаються увечорі, і під північ. Або скроплюються водою ранніми і пізніми і одинами, мовляв, це практично і здорово. Бо вони думають, що чим частіше купаються, тим чистішими стають. Але, чи воно дійсно так буває? Я не хочу бути упередженим, але їх щоденна купіль мені часто нагадує ту сусідську Марину, яка перед виходом з хати питала свою маму:

— Мамо, а який «дрес» ви мені виложили, з ковніром, чи вирізаний?

— А чому ти так мене питаєш, доню?

— Бо я хочу знати, як мені сьогодні митися.

Сучасний еспанський сатирик, Хуліо Камба, порівнюючи щоденну купелеву звичку англійців з тижневою звичкою еспанців, приходить до висновку, що англійці й так не є чистіші за еспанців. Правда, «купатися треба», — продовжує в одному місці Камба, — треба міняти сорочку, і навіть підсорочник. Але треба купатися тому, що людина брудна, а не тому, що вона чиста. Бо коли б чоловік був чистий, то навіщо б йому купатися? Це основне питання. З цього виходить, що англієць, який купається двічі вдень, не є чистіший за еспанця, який купається раз на тиждень. Англійці купаються часто, бо Англія брудна країна, а еспанці купаються мало, бо Еспанія дуже чиста країна, всупереч тому, що звичайно говорять, що Англія чиста країна, бо англійці купаються часто, і що Еспанія брудна країна, і так далі».

— Порадьте мені, докторе, що мені робити, — скаржилася раз Томкова Рузя, — бо відколи я стала купатися двічі вдень, то мене обсіли такі червоні плями, і така сверблячка, що хоч сідай і плач.

— В такому випадку, зараз після купелі, біжіть, пані, скоро на город, під густі корчі (але будьте дискретні), і якось себе обганяйте, — відповів лікар без довшої надуми.

— Але що я зроблю осінню, як все листя облетить?

— Тоді було б добре виплекати корчик, або два, у себе в ванні.

Легко таке говорити тому, хто не має таких і подібних клопотів.

— Я, особисто, до купання не маю ніякого щастя, — оправдувався перед нами якось сусід, Гилько Нерепічка. — І що тут вже говорити про щоденне плюскання? Всту пив я якось в суботу в ванну, і вода зимна. От тобі й на! Ну, заки я там примістився, як запримітив, що взяв закороткий рушник. Ще не обернувся я за довшим, як почав дзвонити телефон. Вийшов я з ванни, став на мокре мило і — слизь по підлозі, і гуп-гуп по сходах, аж хата застогнала. І не успів я ще очунятись, як застукали в двері і стали крізь роззявлений отвір проситись: «Можна? Можна зайти?»

Огірчений докраю, я вийшов на город і почав наливати в посудину воду птахам, щоб купалися тоді довкола мене.

— Що ви робите в таку годину? — спитав мене нагло сусід, Федик Тарабанька.

— Та, от під неділю наливаю птахам воду, щоб купалися.

— А звідки вони знають, що сьогодні субота? — загнув той, вишкі ривши хитро зуби.

Я не знаю, чи птахи розуміються на днях, чи ні, але я принаймні

знаю, коли і як довго Тарабаньки плюскаються у воді.

— Кінчи вже там, Федю, бо обід готовий.

— Зараз, Парасю, зараз. Хай ще з один стих проспіваю:

Мию вуха, мию шию,
Мию і співаю.

Булька скаче, в носі крутить,
І вертить докраю.
Буль, буль, буль,
І вертить докраю.

Звичайно, лікарі дораджують щоденним купальникам також, за одним махом, прочищувати свої зуби шовковою ниткою. Правда, мені треба було аж півгодини часу, щоб цю нитку просунути між передні зуби, але витягнути її звідтам, мені вже не удалось. І так, того вечора, я просидів увесь час на засіданні з ниткою в зубах, що звісала мені з бороди, як ганчірка з плота. Після засідання я став шукати за діжурним, щоб поміг мені відрізати цю нещасну пачасту.

— Не могли б ви мені сказати, — спитав я якогось типа, — де є той русявий чоловік з одним вухом, що називається Ясьо?

— О-о? А як називається друге вухо? — відрізав той штукар, захлиснувшись від злобного реготу.

І рад, не рад, я вернув додому з ниткою в зубах. А все через ту нещасну щоденну купіль. А тепер судіть самі: чого вона варта?

Tiburcio

— Чому не хочеш вийти заміж за Петра? Він такий романтичний і все пахне колонською водою.

— Е, волю вийти за такого, що пахне бензиною ...

Анекдоти про славних людей

— Чи подобаються вам мої поезії? — запитав раз молодий поет Трістана Бернарда.

— Скажу вам широко, — відповів Трістан, — що між вашими поезіями є дві, які не міг написати ні Гете, ні Данте.

— Справді? — із задоволенням запитав поет.

— Так, — відповів Трістан, — бо в одній з них ви написали про радіопаратор, а в другому про кінотеатр.

— **

Після того, як Рентген відкрив відомі промені, дістав він якось листа з проханням надіслати кілька таких променів із вказівками, як ними користуватись.

З дальшого змісту листа виходило, що писав його один німецький вояк, якого прострелили, і куля залишилася у трудині клітці.

Учений мав велике почуття гумору й відписав:

«Шановний пане! Пересилати промені поштою — дуже складна справа. Краще вже буде, як ви перешлете до мене поштою свою трудину клітку, і я сам узнаю, де та проклятуша куля затрималась».

— **

Англійський фельмаршал Монтгомері був відомий з того, що придер живався дуже строгої дієти, а при

тому не їв м'яса, не курив і не пив.

Після закінчення війни він запросив німецького генерала фон Томаса на обід. Довідавшись про те, англійські парламентаристи внесли на руки Черчіля скаргу, мовляв, Монтгомері братиться з недавнім ворогом.

Вислухавши скарги, Черчіль відповів:

— Дорогі мої панове, не заздріть бідному німецькому генералові, бо я теж уже був на обіді в Монтгомері...

— **

Відомий італійський автор комедій Траверсі був якось у першорядному товаристві на прийнятті, і Переходячи залею, ненароком наступив якісь дамі на «хвіст» її сукні.

— Пробачте, — сказав Траверсі, уклонившись при тому дамі.

Забундючена дама, не знаючи хто це такий, злощо відповіла:

— А все ж таки, ви ходите мов звірюка!

— Даруйте, пані, — сказав Траверсі, — хвіст маєте ви, а не я!

— **

Раз запитали Сару Бернгардт які є найкращі мужчини, що їх люблять всі жінки. Вона відповіла:

— Є три роди таких мужчин: ті, що ще не народилися, ті, що вже вмерли, і ті, що ніколи не народяться.

— Чому балет «Крилаті» з Ісідро Касанова на ювілейній академії з нагоди 50-річчя «Просвіти», замість призначених йому 20 хвилин, гуляв понад годину?

— Та, гадаю, що тому, бо хотіли переконатись хто довше витримає: чи вони, гуляючи, чи публіка, що на них дивилася.

кажуть що...

...мельниківці лише тому почали орієнтуватись на червоний Китай, щоб віддячитись бандерівцям за їх орієнтацією на націоналістичний Китай.

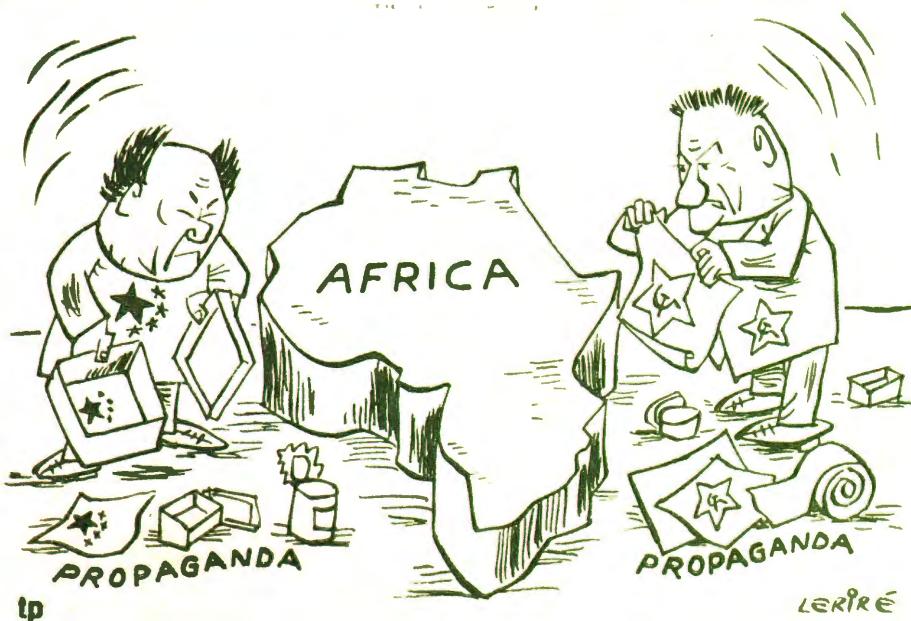
...в Північній Америці мають створити Комітет Оборони від великої скількості різних Комітетів оборони Мороза.

...з огляду на те, що в половині Піліпівки в українській католицькій катедрі в Буенос-Айресі вже колядували, то в половині Великого посту вже почнуть співати «Христос Воскрес».

...з нагоди виступу в Канаді і Америці Зої Когут (з Австралії), авторки гумористичного жанру, найбільш гумористичним було те, що її виступи спонзурували КУК і УККА

...національний гімн, який мали відспівати на академії з нагоди 50 річчя «Просвіти», відспівають напевно у 60-річчя «Просвіти».

...краще було б, щоб хмародер УНСоюзу в Джерзи Сіті не досягав хмар, а щоб у хмарах були залишилися лише пляни того будинку

LERIRE

Комуністична «допомога» африканським країнам.

Клясова ненависть

Щоб дратъ дарма з України
Стопроцентну користъ,
Посяли нам москвина
Клясову ненавистъ.

Натравили сестру й брата
І на батьків сина,
Бо вигнатъ їх легко з хати,
Як в гніві родина.

Тому клеймо почепили,
Що колись мав діда,
Що не жалів в праці сили
І з хлібом обідав.

Зло гонили на сусіда,
Що не мав нестатків,
А щоб їм була вигода,
Тиснули в податки.

Хтось мав наймита колись то,
Інший мав крамницю;
За прадавній гріх їх бито
В лиці й потилицю.

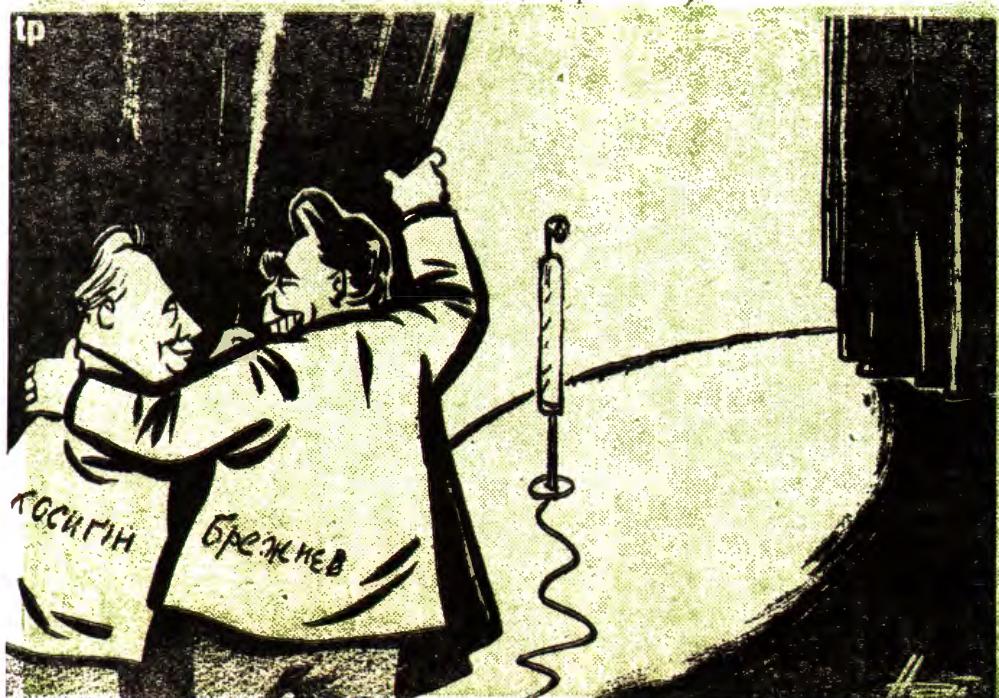
Той співав в церковнім хорі
За царя Гороха,
Тепер мусить жити в горі —
Мать два міхи лиха.

А хтось кинув слово правди
Про вождя народів,
Того знищили назавжди
В клясовім поході.

Так московська вражна сила
Собі для вигоди
До куль клясової влучила —
Вбиває народи.

Лев Пилипенко

(В ССР захітане становище Брежнєва)

— Ходім, поспіваемо, поки ми ще не зійшли зі сцени!..

Ще нема авт, а вже є черги за автами...

ПРИВІДИ

Джінгісхан і Наполеон сиділи на даху всесоюзного універсального магазину «ГУМ», що на Червоній площі в Москві, і спостерігали за військовою дефілядою, що гучно котилася внизу. Джінгісхан охав і смокав, й наречті захоплено вигукнув: «Мені б тоді таку техніку, цілий світ був би моїм!»

Наполеон же зачитався місцевими газетами, і так захопився «Правдою» і «Красною Звездою», що й про дефіляду забув. Врешті зітх-

нув: Мені б тоді таку пресу! Світ ще й до сьогодні не знов би, що я втратив Європу!»

КАР'ЄРА Й УПАДОК

(Ніксонові в альбомі).

Тяжко лізти по драбині,
Спинаючись догори,
Щоб на мить хоч стати ногою
На найвищому щаблі.
Куди ж тяжче є людині,
Спікнувшись нагорі,
Впасті уніз головою
На зубаті ще й граблі.

Miki Сукенсон

З ЦЕРКОВНОГО ЗАГУМІНКУ

В Резолюціях Інформативного Віча, що його влаштував 17. листопада 1974 р. Патріярхальний Комітет у Торонті, в 3-ій точці буква «г» читаємо:

«Домагаємося, щоб українські владики перестали трати дволичну ролю, тобто перед українським народом, який їх утримує, удавани українських патріотів і захисників Української Церкви, а з другого боку — всеціло і безкритично виконувати всі законні і незаконні накази Ватикану, що являється запереченням помісності Української Католицької Церкви і зрадою українського народу».

Цікаво, яку відповідь дадуть українські владики на такий «акт обвинувачення»?

НЕ ТРАТЬТЕ, КУМЕ, СИЛИ!..

Розказують, що колись в нас, на Україні, один чоловік, потапаючи, кричав до кума, щоб той його рятував, але той дав йому «соломонівську» пораду: «Не тратьте, куме, сили, спускайтесь на дно!» Звичайно, кум втопився, пропав ні за цапову душу, але приповідка, що залишилась з цієї трагічної події, стала актуальною між нашим народом й досьогодні. Особливо нею захоплюються і проповідують її, як своє «кредо», дехто з наших політиків, які політичні справи розуміють, як хочете: навиворіт, догори ногами, хвостом допереду, чи як ще там. Вона стала основою політичної програми деяких наших седовищ і окремих діячів. «Поривання з мотикою на сонце», «Даром винищують цвіт нації!» (це про УПА), «В ССР не можна робити революції», а останньо «УССР — це продовження УНР» — політичні кличі до знуди відомі всім.

Не перевелись послідовники цієї приповідки й дотепер. То тут, то там вискочить собі Пилипом з конопель сякий-такий «рятівник нації» і, як кум, радить самостійникам: «Не тратьте, куме, сили, спускайтесь на дно!». Ось, дехто з них продумав теорійку, що, мовляв, УССР, — це держава українського народу. Хоч не така, як ми собі бажа-

ємо, але все ж таки вона є. Тому, не тратьте сили, самостійники! Залишіть свої «неоправдані» мрії про УССД, УНР, монархістичну Україну і, взагалі, всякої виду самостійну українську державу! Перестаньте кричати, що УССР, — це, хоч формою національна держава, але змістом звичайна московська колонія! Треба форму цю підтримати, бо ж «на безрибії і рак риба», і «краще в руках горобець, чим в небесах журавель». Вони радять погодитись з «духом часу» і випрошувати собі право на культурну самобутність. І не добавчають ці свої рідні дядьківські філософи, що їхня порада давно вже нікудишня, бож культурну самобутність, гарантовану советською конституцією, давно вже викинула на смітник советсько-московська влада, за неї боряться вже давно когорти найкращих наших інтелектуалів. Попробуйте влаштувати яку-будь акцію, наприклад, хоч би й в обороні наших переслідуваних інтелектуалітів, зразу з тіні вискочить «фахівець» і зарепетує на все горло: «Не тратьте, куме, сили, спускайтесь на дно!» Такою акцією ми ще більше пошкодимо переслідуванням нашим діячам!». Значить, стати в обороні своїх елементарних прав і мати відвагу сказати правду в очі тим, які

ломлять свою «найпередовішу конституцію» і «не спускатись на дно», ми мали б вважати за страшну помилку? І ми мали б у противагу їм мовчати?

Кожному з оцих прихильників дядьківської філософії «спускання на дно» хочеться, що аж страх порадити тою самою порадою:

— Не тратьте, куме, сили, спускайтесь на дно! Спускайтесь чим-скороші, бо ніхто з тверезо думаючих українців не піде за вашою немудрою порадою. Хіба лише жменька таких «соломонів», як ви!

Панько Незабудъко

НА ПРЕСФОНД «МІТЛІ» СКЛАЛИ

Вп. Ізидор Рибак, Вашингтон, \$20.
Вп. С. Стасишин, Торонто — \$5.—
Вп. В. Вальків, Монреаль, — \$3.50
Вп. Іван Проць, Лондон, Кан., \$2.—
Вп. М. Граб, Ст. Кетрінс, — \$2.—
Вп. М. Криськів, Парма, — \$2.—

На держак для «Мітлі» на листу ч. 84 зібрали п. мгр. Мирослав Козарський в Рочестері, ЗДА, суму дол. 17.50, яку склали:

по 1 дол.: Вп. п. Кобасовський, Загачевський, Хміляр, Бездух, Боберський Юрій, Борис Губка, Адам Кисіль, Вол. Тимочко, Роман Левицький, Д. Пилипець, М. Білоус, Козарський, М. Лесів, та інш(підписи печиткі) на суму дол. 4.50.

Щира подяка Жертводавцям.

ІНІША ДОРОГА

Двох жидів з ССР дістали дозвіл емігрувати до Ізраїля. Не маючи грошей на оплату літака, поїхали з Італії якимось дрантивим кораблем. Весь час їзди їх переслідувала морська хворoba, і вони напівживі висіли з корабля на сушу. Коли зійшли на берег, бачуть, з води винурюється водолаз. Тоді Іцик каже до Мошка:

— Бачиш, коли б я був знат, що до Ізраїля можна зйти на ніхоту, так як отой-о, то я ніколи не поїхав би тим дрантивим кораблем...

ВОНИ ВСЕ ЗНАЮТЬ...

Двох москалів оглядають вибух вулкану Етна в товаристві туристів-англійців. Всі подивляють гучні вибухи, вогонь, каскади іскор, що виходять з кратеру.

— От харапо, справжнє пекло! — каже москаль.

На те відозвався італієць, що був в советському полоні і знат дещо російську мову:

— О, москалі мають пекло в себе, то й можуть порівняти з Етною!

А ШО З ПОМИЛКОЮ?

— Кохана, — каже молодець до своєї вибраної, — можемо винайняти хату, і хоч твої батьки не дозволяють нам на шлюб, будемо жити спільно. Як узнаємо, що це помилка, тоді й розійдемось.

Дівчина хвилинку задумалась, а тоді каже:

— Добре, мій любий, а що тоді зробимо з помилкою?

— Тільки, синочку, вважай, не потовчи собі пальчиків!

Розважливий циган

Хотів циган раз украсти,
В колгоспі телицю,
Та впіймали й присудили
Сім років в'язниці.

Для цигана це байдуже,
Сидить та співає...
А нарешті один в'язень
У його й питає:

— А чому ти все співаєш?
Й веселій, нівроку,
Не журишся, що сидіти
Тобі аж сім років?

Йому циган відказує:

— Сім років — дурниці!
Іх відсіджу і на волю
Вийду із в'язниці!

А тоді знов помандрую
Життям вільним жити,
По ярмарках та базарах
Людям ворожити.

Але брат мій без надії
На віки попався:
Не послухав він поради —
В колгосп записався.

11. X. 1974. Йосип Било

ДРІБНИЦЯ

— Пане кельнере, в пиві плаває
муха!

— Ех, які ви дрібничковий! Скіль
ки така муха вип'є!

**

ОПРАВДАННЯ

— Пане директоре, ви маєте аж
дві секретарки.

— Так, адже ж одна з них мусить
працювати.

•••••
дляшій. отжеж знав гаразд тих про
кого писав. Та не інакше написав
і комуніст, відомий Максим Горкий.
Він пише так про Росію:

«В твоїй країні тихо і гарно, по-
вітря прекрасне, всюди є сади й
городи, в городах співають соло
вейки, а в куїцах причайлісь пол-
іційні шпіцлі».

Чи не гарна характеристика пе-
редового і найбільш гуманного на-
роду?..

Ей, да ухнем!

Е Й, Д А У Х Н Е М !

Якщо ви думаєте, що марку поліційної держави в ССР придбали комуністи, то ви помилуетесь. Цей «гонор» вже давно прилип до Росії, хоч, правда, що комуністи розбудували ту систему майже до перфекції. Дійшло вже в ССР до того, що вже невистачає самих кагебістів-міліціонерів чи сексотів, тож до помочі заангажовано ще й допоміжні бригади міліціонерів, що їх має бути біля 7 мільйонів. Ще трохи й на кожного порядного громадянина в ССР припадатиме щонайменше один міліціонер, два сек соти і три кагебісти. Правда, на обо ронців української культури в Україні вже й тепер ця статистика перестаріла, бо напевно на кожного одержимого припадає щонайменше два міліціонери, шість шпіцлів і хоча з двадцять кагебістів. Словом, царська Росія підготовила ґрунт під комуністичну систему, бо і в царській Росії поліція і «охранка» — були око і ухо царя.

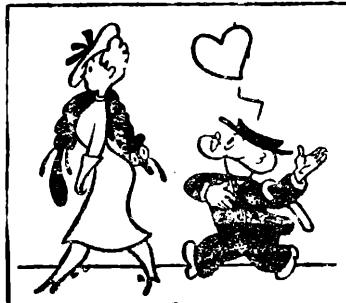
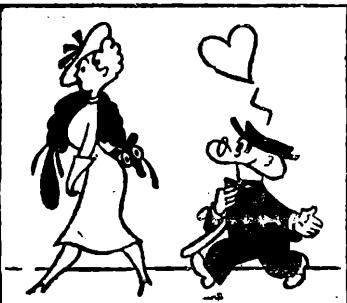
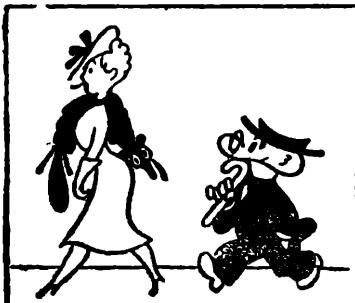
Це ніяка вигадка українських буржуазних націоналістів, але в 1831-у році російський поет Лермонтов, утікаючи перед царськими поспілаками на Кавказ, писав:

«Прощай, невмивана Росіє,
Де всюди раб і панства гній,
І ви мундири голубії,
І ти, народ покірний мій.

Поза Кавказом, за високим
Сховаюсь від твоїх пашей,
Від їх всевидічного ока,
Від їх всечуючих ушей».

Лермонтов, як знаємо, не був тру

Пригоди Пилипа Недотепи:

На одну з поданих адрес — яка для Вас найвигідніша — просимо переслати передплату на журнал «Мітла», а також і належність за інші видання, які Ви від нас одержали.

АРГЕНТИНА:

Sr. Serediak Julián
Casilla de Correo 7
(SUCURSAL 7)
Buenos Aires

АВСТРАЛІЯ:

Fokshan Booksellers
16 a Prospect Str.
Glenroy, Vic., 3046

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49, Linden Gardens
Notting Hill Gate
London, W2 4HG

або на адресу «В. Шляху»:
"The Liberation Path"
200, Liverpool Road
London, N1 1LF

БЕЛЬГІЯ:

Mr. O. Kowal
72, Charlemagne Blvd.
Bruxelles IV

БРАЗИЛІЯ:

Livraria "Pracia"
Caixa Postal 2
81400 Prudentopolis, Paraná

КАНАДА:

Mr. W. Makar
140 Bathurst Str.
Toronto 133 Ont.

ПІВНІ АМЕРИКА:

Mr. A. Kushchynskyj
2100 W. Chicago Ave
Chicago, Illinois, 60622

НІМЕЧЧИНА:

Verlag 'Schlach Peremohy'
8 München 8
Zeppelinstrasse 67

ВІД ВИДАВНИЦТВА

■ На адреси наших передплатників уже вислано Календар-Альманах «МИТЛА» на 1975 р. Просимо сплачувати належність на адресу видавництва, або (закордоном) на адреси наших представників, що їх подаємо вище.

■ З огляду на друк календаря як також і через інші технічні труднощі, журнал «Мітла» за місяці листопад і грудень м.р. не вийшов з друку. Просимо тих номерів журналу не рекламиувати. В-во Ю. Середяка

«Америка» (Філадельфія) з 18/8 ц. р. в нотатці «Українці на міжнароднім фестивалі» надрукувала таку інформацію:

«Вареники, голубці! Великий котел борщу. Довгі столи застелені барвистими килимами, різьбою, вишивками, керамікою, писанками...»

Що стіл можна застелити килимом, чи вишивкою, це правда, але як його застелити різьбою, керамікою й писанками, то це, мабуть, є тайною редакторів «Америки».

Цей самий щоденник з 27 серпня ц. р. в рубриці «Різноманітності» пера Михайла Островерхи, в підзаголовку «За лаштунками», автор наводить факти антагонізмів між деякими президентами і віцепрезидентами ЗСА. Про Ніксона, коли той ще був віцепрезидентом, він пише так:

«Айзенговер просто кунірував Ніксоном, жадав, щоб він уступив, а в заміні за уступство давав йому місце в уряді, але не найголовніше — Секретаря Держави. Ніксон, інколи, був такий розлючений, що хотів рятуватися полічником».

Ну й мовоюка! І як тут розібраться про що йдеться?

«Український Голос» (Вінніпег) з 18 вересня ц. р. у замітці «В Чіле замордували 30.000 осіб?» подає за Міжнародною комісією з Гельсінок, що в Чіле, будьто би військова влада замордувала тридцять тисяч осіб. Від себе названий тижневик подає такий коментар:

«Тут ідеться про ту владу в Чіле, яка 11 вересня 1973 року збройною силою повалила уряд президента д-ра Сальвадора Альєнде і завела там військову диктатуру. Д-р С. Альєнде був вибраний народом Чіле на становище президента 1970 р. Він був марксистом, а очолюваний ним уряд був коаліційний — з представників різних партій.»

Замість тужити за владою марксиста Альєнде в Чіле, краще пасувало б самостійникам з «У. Г.» поплакати трохи над долею України, яку, подібні до Альєнде наші рідні

L A E S C O V A
Casilla de Correo 7
(SUCURSAL 7)
Buenos Aires
Rep. Argentina

Ілюстрований журнал гумору і сатири.
Виходить що-місяця.
Видає і за Редакцію відповідає Ю. Середяк
Ціна за 1 примірник 2 н. пезі
Передплата за 1 рік 25 н. пезі.

Передплата за кордоном:
Англія £1.50
Австралія \$3.—
Бразилія 20 н. кр.
ЗСА і Канада \$4.—

В інших країнах рівновартість 4 ам. дол.

L A E S C O V A

REVISTA UCRANIANA
DE HUMOR Y SATIRA
Aparece una vez por mes.

Director responsable:
Julian Serediak

Correo
Argentino
Sucursal 7
(V. Sarsfield)

Intelect.	Concesión Nro 1.219.457	TARIFA REDUCIDA
		Título de Propiedad
		Tall. Gráficos "Champion" c. Mercedes 2163, Bs. As.

Suscripción: (Ley 18.188)

Precio de ejemplar \$2.—

Anual \$25.—

Підприємство дозволеній за поданням джерела.

марксисти запропостили в 1918 р.

«Канадійський Фармер» (Вінніпег) з 11. листопада 1974 р. на 16-ій сторінці помістив дві нотатки: «Український тиждень у Вінніпегу» та «Підпали у Вінніпезі». Як правильно має бути: у Вінніпегу, чи у Вінніпезі? Редакція «Кан. Фармера» це питання розглядала в той спосіб, що друкує оба зразки. Котрийсь із них напевно правильний ...

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ НОВІ НАШІ ВИДАННЯ:

КОЛЕНДАР ДЛЯМАНАХ

МІТЛА

НА 1975 РІК

Мистецька обкладинка.
128 сторін друку

XXIV річник
Багато карикатур!

Ціна цього єдиного в світі українського календаря гумору і сатири виносить:
в Аргентині — 25 пезів; в Англії — £0.85;
в Австралії — \$1.25; в ЗСА і Канаді — \$2.50
— В інших країнах — ціна за домовленням.

Панько Незабудько

ХОЛМСЬКІ УСМІШКИ

Гумористичні оповідання з життя українського народу на Холмщині
в період царсько-московської
і міжвоєнно-польської окупації.

Сторін 152 — Книжковий білий папір.

Мистецька обкладинка у виконанні
Ольги Пастухів

Ціна «Холмських усмішок»:
Аргентина — 20 н. пезів; Австралія — \$1.75;
Англія — 1 фунт; ЗСА і Канада — 3 дол.